

Odpowiedział im Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu. A niewolnik nie przebywa w domu na zawsze, lecz Syn przebywa na zawsze. Jeżeli więc Syn was wyzwoli, wówczas będziecie rzeczywiście wolni. /J 8, 34-36/

Prawdziwą wolność daje Chrystus. Wolność, którą Chrystus zaproponował światu chrześcijańskiemu, to wolność niezależna od tego, jakie kto ma pochodzenie, jakie bogactwo, skąd pochodzi, czym się zajmuje. Wolność, którą niesie Chrystus to propozycja bardzo określonego stylu życia. Życia opartego na miłości i dobrowolnej służbie wobec drugiego człowieka. Takie życie jest możliwe tylko dzięki Chrystusowi.

KKK 1732 Wolność, dopóki nie utwierdzi się w pełni w swoim najwyższym dobru, jakim jest Bóg, zakłada możliwość wyboru między dobrem a złem, a więc albo 396 wzrastania w doskonałości, albo upadania i grzeszenia. Charakteryzuje ona czyny właściwe człowiekowi. Staje się źródłem pochwały lub nagany, zasługi lub winy. Im więcej człowiek czyni dobra, tym bardziej staje się wolnym. Prawdziwą wolnością jest tylko wolność w służbie dobra i sprawiedliwości. Wybór nieposłuszeństwa i zła jest nadużyciem wolności i prowadzi do "niewoli grzechu" (Por. Rz 6, 17).

KKK 1741 Wyzwolenie i zbawienie. Przez swój chwalebny Krzyż Chrystus wystąpił zbawienie wszystkim ludziom. Wybawił ich z grzechu, który trzymał ich w niewoli; "Ku wolności wyswobodził nas Chrystus" (Ga 5, 1). W Nim uczestniczymy w prawdzie, która czyni nas wolnymi (Por. J 8, 32). Został nam dany Duch Święty – jak naucza Apostoł – "gdzie jest Duch... tam wolność" (2 Kor 3,17). Już teraz chlubimy się "wolnością... dzieci Bożych" (Rz 8, 21).

Drogą do wolności jest asceza, czyli zrezygnowanie z ciągłego, wyłącznego ukierunkowania na siebie i afirmacja Chrystusa. Istotą ascezy stanowi trud oczyszczania się i otwarcie na miłość. Celem ascezy nie jest stłumienie czegoś, lecz pomnożenie wewnętrznej wolności.

Bardzo ważne w ascezie chrześcijańskiej jest poddanie rewizji dotychczasowych wyobrażeń, jakie mieliśmy o ludziach, rzeczach, sprawach. Stworzenie prawdziwych obrazów siebie, innych ludzi czy spraw, dotychczas przez nas przeżywanych, różnych od dotychczas posiadanych i nadających nam błędny kierunek życia, prowadzi do uzdrowienia. Jesteśmy zdolni kształtować nasze reakcje na wydarzenia, przez stawiane pytania: Czy mnie to dotyczy? Co mi to mówi Co ma to wspólnego ze mną? To jest sposób prowadzący do wyzwolenia się człowieka od mocy, którą mają w sobie rzeczy, sprawy, problemy. Chodzi bowiem o to, aby przez ascezę, stawać się człowiekiem wewnętrznie wolnym, a przez to gotowym do bezinteresownej służby i miłości.

Jako ludzie wolni możemy dokonać wyboru drogi, podjąć świadomą decyzję zaangażowania we wspólnotę i przyjąć odpowiedzialność za swoje miejsce w niej. Wtedy każda postęga, każde uczestnictwo w spotkaniach wspólnoty, nie będzie wynikać z obowiązku ale z miłości. Nasze działanie nie będzie uzależnione od naszych wyobrażeń czy lęków (nie umiem, nie poradzę sobie, co ludzie powiedzą, co pomyślą ...), ale będzie opierać się na pełnym zawierzeniu Jezusowi, a służba nie będzie realizacją siebie ale na byciem narzędziem Boga.

1. Modlitwa do Ducha Świętego

2. Czytanie Słowa Bożego oraz „O naśladowaniu Chrystusa” Tomasza a Kempis

Z Pisma Świętego:

Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywni służcie sobie wzajemnie! /Ga 5, 13/

Tymczasem ja dla Prawa umarłem przez Prawo, aby żyć dla Boga: razem z Chrystusem zostałem przybity do krzyża. Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie. /Ga 2,19-20/

Z „O Naśladowaniu Chrystusa”:

Synu, nie zdołasz osiągnąć prawdziwej wolności, jeśli nie wyrzekniesz się w pełni samego siebie. Posiadający, zakochani w sobie, chciwi, ciekawi, wiecznie zaafetowani, wygodni, ci, co nie pragną tego, co Jezusowe, ale żyją tylko wyobraźnią i planowaniem tego, co trwać nie może, wszyscy oni mają związane ręce. Bo wszystko, co nie jest zrodzone z Boga, zginie. Trzymaj się tych zwięzłych i dosadnych słów: zgubić wszystko, żeby wszystko odnaleźć, porzucić pragnienia, żeby uzyskać spokój. Przemyśl to i wprowadź w czyn, a wszystko zrozumiesz. /Księga I Rozdz. III ust. 2/

3. Refleksja

Czas, by w ciszy rozważyć Słowo Boże i pozostałe teksty oraz zastanowić się nad tym, jak te słowa odnoszą się do mojego życia, postępowania.

4. Dzielenie

Wypowiedzi uczestników spotkania dotyczące przemyśleń i refleksji, które wzbudziło w nich usłyszane Słowo Boże i inne teksty. Wypowiedzi zwykle zaczynamy od przytoczenia jednego z wersetów, którego dotyczy ta refleksja.

Wypowiedź w oparciu o przeczytane Słowo Boże i osobiste doświadczenie niech się łączy z odpowiedzią na pytanie:

Prawdziwa wolność to: wolność od czego? wolność do czego?

Co jest owocem wolności /służba we wspólnocie/?

5. Modlitwa

Modlitwa Ignacego Loyoli

*Zabierz, Panie, i przyjmij całą wolność moją, pamięć moją i rozum,
i wolę moją całą, cokolwiek mam i posiadam.*

Ty mi to wszystko dałeś - Tobie to, Panie, oddaję.

Twoje jest wszystko.

Rozporządzaj tym w pełni wedle swojej woli.

Daj mi jedynie miłość Twoją i łaskę,

albowiem to mi wystarcza.

Amen.